Dissabte 4 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,7-14): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare; i ja des d'ara el coneixeu i l'heu vist (...). Creieu-me que jo soc en el Pare i el Pare en mi (...)».

Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vatică)

Avui considerem que Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare. El misteri de la fe cristiana sembla trobar la seva síntesi en aquesta paraula. S'ha tornat viva, visible i ha aconseguit el seu cim en Jesús de Natzaret. El Pare, "ric de misericòrdia" (Ef 2,4), després d'haver revelat el seu nom a Moisès com a "Déu compassiu i misericordiós, lent a la ira, i pròdig en amor i fidelitat" (Ex 34,6) no ha cessat de donar a conèixer de diverses maneres i en molts moments de la història la seva natura divina.

En la "plenitud del temps" (Ga 4,4), quan tot estava disposat segons el seu pla de salvació, Ell va enviar al seu Fill nascut de la Verge Maria per revelar-nos de manera definitiva el seu amor. Qui el veu a Ell veu el Pare (cf. Jn 14,9). Jesús de Natzaret amb la seva paraula, amb els seus gestos i amb tota la seva persona revela la misericòrdia de Déu.

—Sempre tenim necessitat de contemplar el misteri de la misericòrdia. És font d'alegria, de serenitat i de pau.

Déu Pare

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui Jesucrist parla del Pare, tot descobrint-nos la seva intimitat divina. Amb naturalitat, el Crist menciona una Persona distinta d'Ell. Les seves paraules, però, mostren una sorprenent igualtat entre ambdós: qui veu Jesús també veu el Pare. Jesucrist ens demana que creguem aquesta misteriosa revelació.

Per la fe acceptem aquest misteri. Però podem entendre que no és impossible que Déu sigui així: si és Amor, seria rar que existís com un ésser "solitari" (un "etern solter"). Per a estimar ha d'haver un "altre". El nom de "Pare" fa referència a aquest "Altre" (el Fill, també etern), perquè solament hom és pare si hi ha un fill. És una Persona-Pare infinita: és pura Paternitat. Aquesta paternitat el fa distint del Fill, però,

alhora, l'uneix al Fill: estan tan infinitament units, que el Fill és en el Pare i el Pare és en el Fill.

—Crec en Déu Pare, crec en Déu Fill, crec en Déu Esperit Sant. Crec en Déu U i Tri.